

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
הני בי תלתא דיהבי זוזי לחד למזבן להו מידי, וזבן לחד מיניהו - זבן לכולהו. ולא אמרן אלא דלא צר וחתים איניש איניש לחודיה, אבל צר וחתים איניש איניש לחודיה - למאן דזבן זבן, ולמאן דלא זבן - לא זבן.	רבא:										■	◇	עד.				
האי טיטומתא קניא.	רב פפי משמיה דרבא:										■	◇	עד.				
למאי הלכתא?											⚡		עד.				
למקניא ממש	רב חביבא										◆	!	◇	עד.			
רבנן אמרי: לקבולי עליה מי שפרע.	רבנן:										◆	!	◇	עד.			
והלכתא: לקבולי עליה מי שפרע. ובאתרא דנהיגו למקני ממש - קנו.											■		◇	עד.			
היה הוא תחלה לקוצרים													■	<	עד.		
מחוסר שתים - פוסק, שלש - אינו פוסק.	רב:												◆	■	◇	עד.	
בידי אדם - אפילו מאה פוסק, בידי שמים - אפילו אחת אינו פוסק.	שמואל:												◆	■	◇	עד.	
פוסק עמו על הגדיש	תנן:													■	◇	< עד.	
והא מחוסר משדא בחמה, למיבש ולמידש, ומידרא														⚡		עד.	
כגון דשדא בחמה ויבש.														!	◇	עד.	
ולשמואל, דאמר בידי שמים אפילו אחת אינו פוסק, והא מחוסר מידרא, דבידי שמים היא														⚡	◇	עד.	
אפשר בנפוותא.														!	◇	עד.	
ועל העביט של ענבים.														■	◇	< עד.	
והא מחוסר מכמר ועיולי לבי מעצרתא למידש ולמנגן														⚡		עד.	
על הכומר של זיתים	כדתני רבי חייא:													■	!	◇	עד.
הכא נמי - על הכומר של ענבים.														!		עד.	
והא מחוסרי תלת														⚡		עד.	
באתרא דההוא דזבין הוא דנגיד.														!	◇	עד.	
ועל המעטן של זיתים.														■	◇	< עד.	
והא מחוסר מכמר ועיולי לבי דפי למידש ולמנגן														⚡		עד.	
על כומר של זיתים.	תני רבי חייא:													■	!	◇	עד.
הא איכא תלת														⚡		עד.	
באתרא דההוא דזבין ההוא מנגיד.														!	◇	עד.	
ועל הביצים של יוצר.														■	◇	< עד.	
אמאי? והא מחוסר לפופי ויבושי, עיולי לאתונא למישרף ולמיפק														⚡		עד.	
כגון דמלפפה ויבישו.														!	◇	עד.	
והא איכא תלת														⚡		עד.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
באתרא דההוא דזבין הוא דמפיק.												◇	עד.
ועל הסיד משישקענו בכבשן.												◇	< עד.
והא מחוסר מקלה, ואפוקי, ומידק												⚡	עד.
באתרא דההוא דזבין ההוא דייק.												◇	עד.
ולשמואל, דאמר בידי אדם - אפילו מאה פוסק, למה לי משישקענו בכבשן?												◇	עד.
אימא: משראוי לשקעו בכבשן.												◇	עד.
ועל הביצים של יוצר.												◇	< עד.
אין פוסקים על הביצים של יוצר עד שיעשו, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן:											◇	עד.
במה דברים אמורים - בעפר לבן, אבל בעפר שחור, כגון כפר חנניא וחברותיה, כפר שייחין וחברותיה - פוסקין, אף על פי שאין לזה יש לזה.	רבי יוסי:											◇	עד.
אמימר יהיב זוזי מכי מעיילי עפרא.	[אמימר]											○	עד.
כמאן?												^	עד.
אי כרבי מאיר												!	עד.
האמר עד שיעשו												⚡	עד.
אי כרבי יוסי												!	עד.
האמר אף על פי שאין לזה יש לזה												⚡	עד.
לעולם כרבי יוסי, ובאתריה דאמימר עשיק עפרא. אי דמעילי עפרא - סמכא דעתיה ויהיב להו זוזי, ואי לא - לא סמכא דעתיה.												!	עד.
ופוסק עמו על הזבל כל ימות השנה												■	< עד.
חכמים היינו תנא קמא												⚡	עד.
ימות הגשמים - איכא בינייהו.	רבא:											!	עד:
ופוסק עמו כשער הגבוה.												■	< עד:
ההוא גברא דיהיב זוזי לנדוניא דבי המוה, לסוף זל נדוניא. אתו לקמיה דרב פפא.												○	עד:
אי פסקת עמו כשער הגבוה - שקיל כהשתא, ואי לא - שקיל כי מעיקרא.	אמר ליה: [רב פפא]											■	עד:
ואי לא פסק שקיל כמעיקרא? מעות נניהו, ומעות לא קנו	רבנן לרב פפא:											⚡	עד:
אנא נמי לקבולי עליה מי שפרע קא אמינא. אי פסק כשער הגבוה מוכר קא הדר ביה - מקבל עליה מוכר מי שפרע, אי לא פסק - לוקח קא הדר ביה, מקבל עליה לוקח מי שפרע.	אמר להו: [רב פפא]											!	עד:
וממאי דרבנן היא דפליגי עליה דרבי שמעון	רבינא לרב פפא:											⚡	עד:
מעות לא קנו	דאמרי: [רבנן]											⚡	עד:
ואפילו הכי, אי פסק כשער הגבוה - שקיל כדהשתא, אי לא פסק - שקיל כמעיקרא, דלמא רבי שמעון היא.												⚡	עד:
מעות קונות.	דאמר: [רבי שמעון]											⚡	עד:
וכי פסק כשער הגבוה - שקיל כי השתא, אי לא פסק - שקיל כמעיקרא, משום דקני להו זוזי. אבל לרבנן, בין פסק בין לא פסק - שקיל כי השתא, דדעתיה דאיניש אתרעא זילא												⚡	עד:
אימור דאמר רבי שמעון בחד תרעא, בתרי תרעי - מי אמר? דאי לא תימא הכי מי שפרע בלוקח - לרבי שמעון לית ליה	אמר ליה: [רב פפא]											!	עד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator											
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	עד:
וכי תימא - הכי נמי?													עד:
מכל מקום כך הלכה, אבל אמרו חכמים מי שפרע כו'.	! והתניא:												עד:
מאי מכל מקום? לאו דלא שנא לוקח ולא שנא מוכר מקבל עליה מי שפרע?	!												עד:
אלא, כי קאמר רבי שמעון - בחד תרעא, בתרי תרעי - לא אמר.	!												עד:
ותיפוק ליה דשליח שוייה מעיקרא	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:												עד:
בתגרא דובין ומזבין.	אמר ליה: [רב אשי]												עד:
מלוה אדם את אריסיו חטין בחטין לזרע, אבל לא לאכול.													עד:
שהיה רבן גמליאל מלוה את אריסיו חטין בחטין לזרע, ביוקר והזולו, או בזול והוקרו - נוטל מהן כשער הזול. ולא מפני שהלכה כן, אלא שרצה להחמיר על עצמו.	[רבן גמליאל]												עד:
מלוה אדם את אריסיו חטים בחטים לזרע. במה דברים אמורים - שלא ירד, אבל ירד - אסור.	תנו רבנן:												עד:
מאי שנא תנא דידן דלא קא מפליג בין ירד ובין לא ירד, ומאי שנא תנא ברא דקא מפליג בין ירד ובין לא ירד?													עד:
באתרא דתנא דידן אריסא יהיב ביזרא, בין ירד ובין לא ירד - כמה דלא יהיב ביזרא מצי מסליק ליה, וכי קא נחית לבציר מהכי קא נחית. באתרא דתנא ברא מרי ארעא יהיב ביזרא, אי לא ירד דמצי מסליק ליה, כי קא נחית - לבציר מהכי קא נחית, אי ירד, דלא מצי מסליק ליה - אסור.	רבא: רבי אידי אסברה ניהלי:												עד:
אומר אדם לחבירו הלויני כור חטין וקוצץ לו דמים, הזולו - נתן לו חטים, הוקרו - נתן דמיהם.	תנו רבנן:												עד: